

[Ove Jensen]

har før regnet på det, og alene det, man kunne spare i arbejdsløshedsunderstøttelse inden for landbrugets følgeindustrier, ville langt opveje alt, hvad der kommer ind af provenu af kapitalvindingskatten. Det samme forhold ville i øvrigt gøre sig gældende inden for alle andre erhverv, inden for håndværk og industri osv. Det er helt givet en dundrende underskudsforretning overhovedet at opretholde kapitalvindingskatten ikke bare på ekspropriationer, men i det hele taget. Derfor vil der ikke være noget provenu at miste; der vil være noget at vinde ved at afskaffe den totalt.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg er ked af at skulle trække debatten ud, men jeg synes alligevel, vi skulle have en klar-ning på det, der skete i 1975, for jeg førte jo specielt forhandlinger med de forskellige partier for at forsøge at få stablet et flertal sammen for en løsning. Det lå sådan, at det, de radikale ville, det ville fremskridtspartiet ikke være med til, og det, fremskridtspartiet ville, var dér måske andre partier, der ikke ville være med til; derfor var det ikke muligt at skaffe et flertal. Først på det tidspunkt hvor der var truffet en aftale mellem de to nuværende regeringspartier, ja, så kunne man jo uden risiko blive enige om det, for man vidste godt, at venstre ikke løb fra en aftale, selv om der kunne skaffes et flertal for en anden løsning. Det er egentlig en lidt for billig argumentation, man kører i denne sag.

En ændring af ekspropriationserstatningen vil naturligvis indgå i en værdistigningsafgift, når forslag til en sådan bliver fremsat. Må jeg sige til hr. Ove Jensen, at det nok er lidt for tidligt at begynde at takke for, at det ikke bliver fremsat. Skal vi ikke vente, til man ser, om der er grundlag for en sådan taksigelsesfest. Det tror jeg ville være klogt.

Jeg er lidt ked af, at hr. Bernhard Baunsgaard er ked af det. Han var ked af, at regeringen ikke havde en holdning til spørgsmålet om ekspropriationserstatning. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard havde lidt mere tillid til regeringen, så kunne det være, man ikke havde grund til at være så ked af det, som hr. Bernhard Baunsgaard mange gange giver udtryk for her fra denne talerstol. Lidt opti-

misme over for regeringen, hr. Bernhard Baunsgaard, så bliver livet også for de radikale nemmere at leve, end det tilsyneladende er i øjeblikket.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det sidste skal jeg såmænd ikke blande mig i, men man kunne jo have lyst til at sige, at det skulle den ærede skatteminister nok have tænkt på i den foregående periode – så kunne det være, livet havde været lidt lettere herinde i tinget.

I forbindelse med den ændring af kapitalvindingskatten, som i sin tid blev gennemført af socialdemokratiet og venstre, sagde skatte- og afgiftsministeren, at der var ført forhandlinger med de partier, der fremsatte oppositionsforslag, som vi godt kan kalde det, til det forslag, venstre og socialdemokratiet var kommet frem til. Jeg må spørge skatte- og afgiftsministeren: hvornår var vi inviteret til nogen som helst forhandlinger med venstre på daværende tidspunkt? Jeg har aldrig været indkaldt til nogen forhandlinger. Man ønskede ikke at forhandle, man ønskede nemlig, som man sagde dengang, at få en stabil aftale med socialdemokratiet. Derfor blev vi aldrig indkaldt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu kan vi selvfølgelig prøve at dykke ned i begivenhederne i 1975. Så vidt jeg husker, var det en socialdemokratisk minister, der lokkede venstre ud i det her. Det var ikke den nuværende skatte- og afgiftsminister, der var på jagt efter et flertal. Men det kan da godt være, at den nuværende minister for skatter og afgifter har ret i, at han var syg efter at være med. Der var altså ikke andre, der ville være med til det, som de to partier blev enige om, for det var en dårlig lov, hvad der til overmål er bevist.

Ministeren for skatter og afgifter sagde, at livet blev nemmere at leve for de radikale, hvis de ikke var så bekymrede. Ja, det er om- trent samme leveregel, som man prøvede at leve efter i Frankrig forud for den store revolution: »efter os kommer syndfloden«. Jeg synes, der er god grund til at være bekymret. Der er også god grund til at være bekymret over en regering, der straks ved sin tiltrædelse bebuder, at den vil tage dette område op, og som lover os et lovforslag i oktober-